

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vse leto - - - \$6.00
Za pol leta - - - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 276. — ŠTEV. 276.

NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER, 23, 1932. — SREDA, 23. NOVEMBRA 1932

VOLUME XL. — LETNIK XL.

ZGODOVINSKO VAŽEN POGOVOR V BELI HIŠI

NOVOIZVOLJENI PREDSEDNIK NE PREVZAME ODGOVORNOSTI ZA OBSTOJEČE RAZMERE

Hoover in Roosevelt sta se vtoliko sporazumela, da morajo evropske države na vsak način plačati. — Moratorij ne bo podaljšan. — Pri posvetovanju sta bila navzoča profesor Moley in zvezni zakladničar Mills. — Novoizvoljeni predsednik je odpotoval v toplice.

WASHINGTON, D. C., 22. novembra. — Danes popoldne se je vršil v takozvani "rdeči sobi" Bele hiše zgodovinski sestanek. Sestala sta se namreč predsednik Hoover in novoizvoljeni predsednik F. D. Roosevelt, ki bo dne 4. marca nastopil najvišji urad v deželi.

Pogovor je trajal dve uri in pol. Proti večeru je bil izdana v Beli hiši sledeča izjava:

— Predsednik Hoover in novoizvoljeni predsednik sta se pečala z vprašanji, ki sta jih zadnji čas omenjala v medsebojnih brzojavkah. Zdi se, da sta prišla do važnih zaključkov v zadevi vojnih dolgov. Jutri se bo posvetoval predsednik z nekaterimi člani kongresa, in je upati, da bo tem posvetovanju zadeva precej izčiščena.

Pri pogovoru sta bila navzoča tudi Hooverjev svetovalec, državni zakladničar Mills, in Rooseveltov svetovalec, znani gospodarstvenik Raymond D. Moley s Columbia univerze.

Razpravljali so o zadevi vojnih dolgov in razorožitvi ter o stališču, ki naj ga zastopajo Združene države na mednarodni gospodarski konferenci, ki se bo vršila začetkom prihodnjega leta. Temelj razprave so seveda tvorili vojni dolgovi.

Iz precej zanesljivega vira se je izvedelo, da je Roosevelt odklonil vso odgovornost za obstoječe razmere, sicer je pa v marsičem soglašal s Hooverjem. Tako sta se naprimer sporazumela, da se ne sme evropskim državam podaljšati moratorija ter da se ne sme dati Angliji, Franciji, Belgiji in Čehoslovaški nobene obljube, da bo zadeva vojnih dolgov revidirana.

O vsem tem bo seveda odločal kongres, ki se je, kakor znano, odločno izrekel proti podaljšanju moratorija.

V času, ko je ščitil kordon zveznih tajnih policistov "rdečo sobo", se je nahajalo v Kapitolu dvajset senatorjev in kongresnikov, katere je povabil predsednik Hoover za jutrišnji dan k sebi. Tudi o tej konferenci se najbrž ne bo moglo izvedeti nikakih podrobnosti.

S postaje, kjer ga je pričakovalo in navdušeno pozdravljalo na tisoče oseb, se je podal novoizvoljeni predsednik Roosevelt v odprtem avtomobilu naravnost proti Beli hiši.

S predsednikom se je pričel posvetovati ob tri četrti na štiri, in posvetovanje je bilo pet minut po šesti uri končano. Mills in Moley sta odšla iz sobe malo pred šesto uro, tako da sta Hoover in Roosevelt zadnjih deset minut sama. O čem sta govorila teh deset minut, je zaenkrat še tajnost.

Vratar, ki je že trinaštrideset let v službi Bele hiše, je odprl vrata "rdeče sobe" ter javil Roosevelta z močnim glasom: — Governer države New York! — Gospod predsednik, — je bilo slišati reči Roosevelta, nakar je pa Hoover izpregovoril: — Zelo me veseli, da ste prišli, governer!

Nato so se vrata zaprla. Po pogovoru je spremil Hoover Roosevelta prav do vzpenjače in mu krepko stisnil roko.

Zvečer je bil Roosevelt častni gost na večerju, ki jo je priredil "National Press Club". Pozneje se je posvetoval z raznimi uglednimi demokrati, med

Kje in kako bodo prodajali dobro pivo

HOOVER JE POMILOSTIL ZLOČINCA

Robinson je leta 1898 oropal poštni urad. — Ves čas se je skrival. — Sedaj se je sam izročil oblasti.

Kansas Citu, Kan., 22. nov. — William Kirby Robinson, star 65 let, ki je oropal poštni urad in ki si je hotel olajšati pekočo vest ter poravnati 24 let stari račun s postavo, se bo zopet vrnil kot spoštovan trgovec v Californijo, ker ga je predsednik Hoover pomilostil.

Robinson je le s težavo prepričal kazniške uradnike v kaznilnici v Leavenworth, kamor je prišel v oktobru, da je on pravi poštni ropar, ki je bil za svoj zločin leta 1898 obsojen na štiriletno ječo v Fort Smith, Ark. Kaznilnica ni mogla najti nikakih dokazil, toda justični departament je našel tozadevno razsodbo.

Robinson si je tekom let pridobil znatno premoženje kot trgovec in lastnik kampe za turiste v Cabazon, Cal. Nekaj časa je bil tudi deputy šerif. Ko je bil Robinson leta 1898 pod policijskim varstvom na potu v Leavenworth je skočil iz vlaka in od tega časa je izginil. V oktobru pa je presenetil uradnike v Leavenworthu, ko se je sam prijavil.

Ko je pobegnil, iz vlaka, je šel najprej v Galveston, od tam pa v Californijo, kjer se je oženil. Je bil pozneje ločen ter se je drugič poročil.

Vedno pa mu je kazen, katero mu je prisodilo sodišče, težko ležala na sreni. Zato se je odločil, da se izroči oblastim.

Predsednik Hoover je poslal sodniji v Wyandotte brzojavko, v kateri sporoča, da je pomilostil Robinsona in da more zapustiti kaznilnico, kadar hoče.

— Ako sta vlada in narod zadovoljna, da sem plačal za svoj zločin, sem zadovoljen tudi jaz, — je rekel Robinson.

JUGOSLOVANI MOLJO ZA AMERIŠKO PROSPERITETO

Beograd, Jugoslavija, 22. nov. Po vseh pravoslavniških cerkvah Jugoslavije bodo prihodnje nedelje molili, da bi se čimprej vrnila prosperiteta v Združene države.

V tukajšnji katedrali bo pridigoval pravoslavni škof Margarite o grozni bedi, v kateri se nahajajo ameriški Jugoslovani.

— Jugoslovani, — je rekel škof, — so trdno prepričani, da so Zdr. države pozvane, da obnovijo prekinjene odnose med človeštvom.

UJEL JO JE

Portland, Ore., 22. novembra. — Nek krošnjar je pozvonil pri neki hiši. Ko žena odpre vrata, pravi krošnjar: "Tukaj imam nekaj, kar mora imeti vsaka hiša" in ji ponudi tablico z napisom: "Krošnjarjem in prosjakom ni dovoljeno zvoniti".

katerimi se je nahajal tudi bodoči podpredsednik Garner.

Jutri popoldne se bo odpeljal Roosevelt v toplice Warm Springs, Ga.

Zaradi postavnega praznika "Zahvalnega dne", ne izide jutri Glas Naroda. Prihodnja številka izide v petek, 25. novembra.

Uprava Glas Naroda.

TEŽKO JE IZBRATI IME ZA PARNIK

Velik prepir zaradi imena novega velikega francoskega parnika. — Javnost in časopisje je protestiralo.

Pariz, Francija, 22. novembra. Izbira imena "Normandie" za novi parnik Francoske proge, ki je bil splovljen 29. oktobra v St. Nazaire ladjedelnici, je delala večjo preglavico, kot bi si kdo mogel misliti. Zadnjih dvoje let, ko so gradili parnik, so bili veliki prepiri zaradi imena.

Ko se je bližal dan za splovljenje, je bilo treba določiti ime, ki bo naslikano ob straneh parnika in ga mora predsednikova žena kstiti na to ime s tem, da razbije ob steni ladje steklenico šampanjca.

Nekaj tednov prej, predno je imel biti parnik spuščen v morje, je bilo izbrano ime "Presidente Doumer", kajti predsednik Doumer je malo pred svojo nasilno smrtjo sprejel povabilo Francoske proge, da bo krsil novi parnik. Kakorhitro pa je bilo to ime oznanjeno, so pričele prihajati pritožbe javnosti potom časopisja. Javnost ni protestirala proti imenu, da bi s tem hotela žaliti spomin na priljubljenega predsednika, temveč zato, ker bi pri krstu bila zvezana tudi žalost v spominu na umorjenega predsednika.

Parobrodna družba pa je vztrajala pri tem imenu in bi bilo tudi ostalo, ako ne bi urad proge v New Yorku protestiral. V svojih brzojavkah je newyorški urad zahteval, da ime Doumer preveč zveni kot angleška beseda "doom" — pogin, vsled česar nekateri babjeovni potniki ne bi hoteli potovati na parniku s tem imenom.

Nato je bilo predlagano ime Benjamin Franklin, ki je najbolj spoštovano ime v Ameriki, zato so bili mnenja, da je to ime primerno samo za kak ameriški parnik. Predlagano je bilo tudi ime "France", ker bo parnik, ki je do sedaj nosil to ime in je bil znan milijonom potnikov, postavljen izven službe, ko prične voziti novi parnik.

Poleg tega je bilo predlagano še več drugih imen, toda slednje je ostalo ime "Normandie".

ODKRITJE STARIH SLIK

Zapoteki v Mehiki so bili dovršeni umetniki. — Slike so izdelane v zelo živih barvah. — Slike so našli v grobnici na Monte Alban.

Mexico City, Mehika, 22. nov. Tajinstvena skrivnost o starih prebivalcih Amerike je bila povečana z najnovejšim odkritjem, da so bili stari Zapoteki, ki so živeli v južnem delu Mehike, zelo civilizirani, in zelo izveščani v slikarstvu.

Slike, ki so izdelane v zelo živih barvah, so našli v Monte Alban v državi Oaxaca, kjer so arheologi v začetku letošnjega leta našli najvažnejše predmete starodavnega naroda.

Vladni arheolog dr. Alphonso Caso, ki vodi izkopavanje, je naznanil to odkritje ter zatrjuje, da je to najvažnejša najdba v desetih grobnicah, ki jih je letos odkopal.

Dr. Caso pravi, da je zelo čudno, da v grobnici, katero je odkopal v petek, ni bilo nobenega zlatega predmeta, katerikoli je mnogo našel v drugih grobnicah na Monte Alban.

Toda natančna preiskava je našla slike na tleh in vratih v grobnici in to očitje je bilo še mnogo večje važnosti, ker kaže na veliko kulturno stopnjo starega naroda.

Slikanje so tudi poznali Indijanci, ki so prebivali po zapadnih planjavah Združenih držav, toda te slike so bile površne in kažejo malo umetnosti. V Južni Ameriki je bilo znano slikanje na lončenih posodah.

Grobnico je našel pomočnik dr. Caso, Juan Valenzuela in preiskavo sta vodila dr. Caso in dr. Daniel dela Barbolla.

Po skrbnem čiščenju so našli slike v živih zelenih, rdečih in rumenih barvah. Do sedaj pa še ni natančno dognano, kaj pomenijo slike.

Blizu vrat je bil okostnjak brez glave; v kotu pa je bil kup kosti in poleg njih štirje veliki lonci z neko nepoznano tekočino, v kateri so bile kosti, najbrže pasje.

PRISILNA PRIČEVANJA V MANČUKUO

Japonske oblasti so sili le prebivalstvo, da je pričalo proti Lyttonovemu poročilu. — General Su je zavrnil japonsko ponudbo za mir.

Washington, D. C., 22. nov. Kitajsko poslanstvo v Washingtonu je objavilo poročilo kitajskega zunanjega ministrstva v Nankingu, ki pravi, da so Japonci v novi Mančukuo državi sili prebivalstvo, da je dalo lažnjive izjave proti poročilu Ligne komisije, katero je vodil Sir Lytton.

Med drugim se glasi to poročilo: — General Su Ping-wen je rav-

SALONA NE BO VEČ; PIJAČA BO NAPRODAJ V RESTAVRANTIH

WASHINGTON, D. C., 22. novembra. — Kje in kako bodo mogli žejni Amerikanci kupiti dobro pivo prihodnje leto? O tem bo prihodnji kongres razpravljati več dni, predno bo prišel do končnega zaključka. Tako v kongresu kot v javnosti je skoro isto prepričanje, da stari salon na voglu ne bo več dovoljen. Proti salonom so celo nekateri mokračji, ker ga smatrajo za kotišče zločinov in pogubne politike.

Kje bodo tedaj prodajali pivo?

Ali bodo lekarne pridjale k svoji zalogi zdravil, sendvičev, parfumov, otroških igrac, poljedelskega orodja in mehkih pijač tudi še pivo? Ali bo mogoče dobiti pivo v restavracijah, hotelih, grocerijah, ali v posebnih trgovinah s pivom?

Ali ga bo mogoče piti v prijaznih vrtilah, kot je bilo v nekaterih mestih v navadi? Ali pa bo treba nesti steklenico in jo izvit doma?

Senator Hiram Bingham je že sestavil svoj predlog v tem oziru. Bingham bo stavil predlog:

— Vsa opojna pijača naj bo v steklenicah po en pajnt in v zabojih po 12, 24 ali 48 steklenic.

Iz tega je razvidno, da ne bo dovoljeno točiti piva iz sodčkov. Nadalje izjavi Bingham, da se naj pivo v takih steklenicah prodaja v restavracijah in hotelih pri jedi.

Sedanji speakeasi prodajajo tudi jedila in mnogi zelo dobro in bi vsled tega imeli pravico prodajati pivo.

Vsled tega bodo nekateri tudi mokri kongresniki in senatorji najbrže predlagali, da se pivo prodaja v državnih prostorih, kakor je v Kanadi in v nekaterih drugih državah v navadi.

VETERAN PROSI ZA PODORO

Montrie, Ga., 22. novembra. — Johnu Thomas Turnerju je žal, toda od nekd mora imeti pomoč. Vsa leta je sovražil mesto, nikdar ni bral nobenega časopisa, ker se ni nikdar učil in ni imel nobene druge družbe, kot svojo ženo.

Kot veteran iz državljanske vojne je zaprosil za mesečno podporo \$30. Vojaške listine je izgubil in vsi njegovi vojaški tovariši so pomrli, toda vojni departament pregleduje listine.

Turner pravi, da je edini vzrok, da prosi za podporo, ker je star 93 let in je preslab za delo.

nokar naznanil, da so se japonske oblasti že šestkrat obrnile nanj z mirovnimi ponudbami, katere pa je vse zavrnil.

Neka druga brzojavka generala Su pravi, da so japonske oblasti, ker Lyttonovo poročilo trdi, da Mančukuo država ni bila ustanovljena na zahtevo in željo tamšnjega naroda, poslale v deželo posebne odposlance, ki so prisilili prebivalce po različnih krajih, da so podali izjave, ki nasprotujejo Lyttonovemu poročilu. Te izjave je japonska vlada poslala v Ženevo, da bodo nasuli peska v oči delegatov Lige in celega sveta.

TROCKI NE BO PROPAGIRAL

Na svojem potovanju je strogo zastražen. — Izdal je pismo izjavo, v kateri pravi, da bo govoril čisto resnico.

Marseilles, Francija, 22. nov. — Leon Trocki, ki je na potu v Kodanjo, je objavil naslednje pismo izjavo:

— V mojem potovanju ni nikake tajnosti in ne javnega zanimanja.

V Turčiji sem živel štiri leta. Bral sem, pisal, lovil ribe in hodil na lov. Zelo sem bil zaposlen s pisanim zgodovino ruske revolucije, toda delo je sedaj končano in se sedaj nahajam v tiskarni.

Dijaki v Kodanju so me povabili, da bi predaval o vprašanju: "Kaj je glede oktobrske revolucije?" Predaval bom v nemškem jeziku, ker danskega ne znam.

Predaval bom na podlagi zgodovine in ne za propagando. Vsi moji razgovori bodo znanstveni. Toda to ne pomeni, da sem premenil svoje nazore od oktobra leta 1917.

Spremlja me moja žena Natalija Sedoff, ki je trideset let delala z menoj bridkosti mojega življenja. Spremljajo me tudi prostovoljno trije prijatelji različnih narodnosti. To so: Ivan Frankelj iz Čehoslovaške, Otto Schistler iz Nemčije in Pierre Frank iz Francije.

Po kratkem bivanju na Danskem se bomo vrnili na Prinkipo, kjer imam svoj dom in kjer sem zopet po požaru leta 1931 izpolnil svojo kijižnico.

Francoski vladi se zahvaljujem za dovoljenje, da sem smel potovati skozi deželo in občudujem francosko gostoljubnost.

Lyons, Francija, 22. nov. — Leon Trocki je z avtomobilom prišel iz Marseilles nekaj ur pozneje, kot je bil pričakovano. Pozno zvečer se je z vlakom odpeljal v Pariz v vozu drugega razreda. Po Franciji ga spremljen poseben oddelek policistov.

Marseilles, Francija, 22. nov. Posebna francoska policijska ladja, na kateri je bil policijski komisar, je pričakala parnik "Praga" izven pristanišča v Marseilles in je odpeljala Leona Trockega. Policijska ladja ga je odpeljala v L'Estaque, da se bile preprečene demonstracije v marseillskem pristanišču, kjer se je zbrala velika množica. Takoj se je moral odpeljati v Lyons. Policija ima strogo povelje, da ne pride nikdo v njegovo bližino, dokler se nahaja na francoski zemlji.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

POKRITJE PRIMANJKLJAJA

Predsednik Hoover je naznanil, da bo priporočil kongresu, naj potom temeljite štednje uravna zvezni proračun. Nekatere urade bo treba združiti, nekatere, ki se jih v silo lahko pogreša, pa sploh odpraviti.

Nekateri so mu že začeli očitati, da skuša s tem kljubovati demokraciji, ki bodo prišli začetkom marca na krmilo.

Skoro sleherni, ki je agitiral za Roosevelta, upa na kak urad ali službo, toda upanje se bo izpolnilo razmeroma le malemu številu.

Sleheri dan postaja bolj jasno, da bo treba štediti na vseh koncih in krajih, pa naj bo na krmilu ta ali ona stranka.

Iz uradnih poročil je razvidno, da je meddržavni davek v prvih štirih mesecih tekočega fiskalnega leta znatno zmanjšal. V letu štirih mesecih je bilo \$79.500.000 manj dohodkov kot jih je bilo v istih mesecih prejšnjega fiskalnega leta.

Celo ako vpoštevamo dohodke iz novih virov in povisani dohodninski davek pridemo do zaključka, da davčna zakonodaja, ki je bila uveljavljena v zadnjem kongresnem zasedanju, nikakor ne bo zadostovala za pokritje primanjkljaja. Deficit v zvezni blagajni bo najbrž znašal znatno več kakor poldrugo milijardo dolarjev.

Kongres, ki se bo sestal prihodnji mesec, bo moral najti nove vire dohodkov. Najbrž bodo kongresniki toliko pametni, da bodo odpravili nekatere davščine, ki so se izkazale kot nepraktične, naprimer davk na črke.

Odkod bo pa vzel kongres potreben denar, ne da bi že itak preveč obremenjenega posameznika ali trgovskih podjetij še bolj obremenil?

Eden izmed maloštevilnih izhodov bi bil davek na pivo, katero so nam tako vneto obljubovali v predsedniški volilni kampanji.

Vprašanje je pa, če bo dobro pivo dovoljeno že meseca decembra, da bi bilo mogoče naložiti davek nanj, ali pa šele prihodnje leto.

V tem slučaju bi preostajali le dve poti.

Temeljito štedenje bi bila prva pot. Vladne izdatke bi bilo treba do skrajnosti omejiti. Predvsem bi bilo treba zmanjšati vsote, ki so namenjene za izvedbo prohibicije, za preskrbo veteranov in za penzije.

Drugi izhod bi bil pa davek na prodajo.

Tozadnji predlog je bil sicer v zadnjem kongresu poražen, toda sedaj so začeli celo njegovi nasprotniki spoznavati, da bi predstavljal tak davek edino pravično in najbolj enakomerno obremenjenje vseh davkoplačevalcev.

Tudi Vi želite še enkrat videti domovino!

Za denar, katerega potrošite v brezdelju, lahko uresničite Vašo željo in obiščete rojstni kraj.

Vožnja od New Yorka do Ljubljane stane	\$ 84.23
Za tja in nazaj preko Havre	\$159.00
Od New Yorka do Trsta	\$ 99.00
Za tja in nazaj	\$150.00

Na brezparniških nekaj več.

Tudi kdor še ni ameriški državljan, dobi dovoljenje, s katerim lahko ostane v domovini eno leto.

Moderni parniki vam nudijo vso postrežbo in neprijetnosti dotiže le potniki, ki odpotujejo brez potrebnih navodil.

PIŠITE TAKOJ ZA BREZPLAČNA NAVODILA NA:

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 West 18th Street New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO ZANE-SLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NA-STOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVLJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.50	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 5.00	Lir 200	\$11.20
Din 400	\$ 6.75	Lir 300	\$16.40
Din 500	\$ 8.25	Lir 400	\$21.75
Din 1000	\$16.25	Lir 500	\$26.75
Din 5000	\$79.00	Lir 1000	\$52.50

Za izplačilo vaših zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali v lirah dovolj jasno in točno pojasnjeni.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH	
Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 "	\$10.80
" " " 15.00 "	\$15.90
" " " 20.00 "	\$21.00
" " " 25.00 "	\$26.10
" " " 30.00 "	\$31.20
" " " 35.00 "	\$36.30
" " " 40.00 "	\$41.40
" " " 45.00 "	\$46.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Mujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za prijetnost 01.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Iz Slovenije.

Rado Murnik umrl.

Po dolgi in mučni bolezni je 6. novembra ob 3. zjutraj umrl, spravljen z Bogom, v mestnem zavetišču za onemoglice, kjer se je nahajal zadnje dve leti, slovenski pisatelj, in časnikar Rado Murnik. Pokojni Rado Murnik si je s svojimi pisateljskim delom ustvaril v slovenski književnosti trajen spomenik. Bil je poleg Milčinskega, ki je odšel le malo pred njim, zelo čitane so njegove zbirke, kakor "Navihanci", "Mladi junaki", "Znanci", njegovi veseloigri "Bucek v strahu" in "Napoleonov samovar", dalje njegova daljša dela, kakor "Groga in drugi", "Matijev Matija" in pa zgodovinski roman "Hči grofa Blagaja". Sodeloval je pokojnik skoraj pri vseh slovenskih listih in revijah.

Imel je zveze z najboljšimi stari-narji. Te dni se je vršila dražba. Med kovinastimi izdelki so bili posebno cenjeni gotski pladnji iz med-star kokosov pokal s pozlačenim kovankom iz začetka 17. stoletja, medenasti svečniki iz 16. in 17. stoletja, cinasti gravirani krožniki iz 17. in 18. stoletja ter isto-taki vrči.

Prva dražba je trajala 10 dni in vendar je še ostala obilica pred-metov za ponovno dražbo. Tedaj se bo prodala predvsem zbirka o-rožja, ki je že ob prvi dražbi vzbujala veliko pozornost, ni se pa mo-gla takrat prodajati, ker je bila v pravdi. Pokojni baron Kometer je namreč v svoji oporoki dolo-čil, da bi imela ta zbirka pripasti v neki določeni dobi po njegovi smrti brezplačno celovskemu mu-zeju. Tudi za to zbirko se je ljub-ljanski muzej zelo zanimal in do-segel po mnogih naporih, da mu je celovski muzej odstopil svojo terjatev iz oporoke pokojnega Kometa, ter je s pravdo rekla-miral to zbirko zase. Zaradi raz-ličnih formalnih hib v oporoki pa je ljubljanski muzej v tej pravdi proti konkurznemu skladu pod-legel, zato pride sedaj ta zbirka orožja na dražbo. V njej sta dva stara viteška oklepa, eden bogato graviran z vojnimi prizori, drugi popoln z mečem iz 16. stoletja, vi-teške čelade, ščiti, verižna sru-čca, helebarde, sulice, bodala, lov-ski noži, več rogov za smodnik, pištole na kamen, lok, bogato tol-čen s figurami in slično. Prodaj se bo tudi francoski gobelin, ki predstavlja pokrajino v kitajskem slogu iz začetka 18. stoletja.

Upravi sklada se je medtem po-srečilo najti doslej po drugih kra-jih skrite odnosno zastavljene u-metnine v slikah, pohištvi in ke-ramikah. Na prihodnji dražbi bodo torej prodani tudi preostali za-kladi in slednjič graščina z vsem posestvom.

Pretep v gostilni.

Nedavno sta prišla posestnik Ant. Tornačko in njegov sin u-gostilničarju Marčicu Anton v Pre-šo, občina Majšperk, da ga povabi-ta na gostijo. Vsi so nato po-seleli v gostilni in se mirno raz-govarjali z navzočim Gaiserjem Jožefom z Brega. Okoli 19. pa je prišel v gostilno Gaiserjev brat Janez, ki je že nekoliko vinjen za-čel kričati nad Tornačkom, češ da morata Pohorca ven iz gostil-ne in da morata biti tepena. Kma-lu se je razvil pretep. Jožef Gai-ser je najprej miril brata, nato pa je tudi sam posegel v pretep ter sta oba pretepla Tornačka. go-stilničarju pa razbila stol in ne-kaj steklenice. Janez Gaiser je ce-lo zahteval od posestnika Torna-čka nož. Ker mu ga pa ta ni ho-tel dati, mu je segel sam v žep in mu raztrgal zlato verižico. Oba pretepača prideta pred sodišče.

Grad Puchenstein in usoda nje-govih umetnin.

V zadnjih mesecih vzbujala sploš-no pozornost zlasti v umetniških krogih grad Puchenstein pri Me-ži ob Dravi. Ta graščina je bila svoj čas last baronov Kometrov, katerih poslednji, Ivan, je slovel kot poseben mecen in strasten zbira-lec starih umetnin, zlasti slik, plastik, starinskega pohištva itd.

Nesreča ne počiva!

Tudi smrt ne. Podvrženi ste eni ali drugi vsak dan.

KAJ STE PA STORILI ZA SVOJO OBRAMBO IN ZA OBRAMBO SVOJIH OTROK!

Ali ste že razpravljali o svojih boleznih, nesrečah ali smrti? Ako ne, tedaj pristopite takoj k bližnjemu društvu Jugoslo-vanske Katoliške Jednote. Naša jednota plačuje najboljše bo-lniške podpore med vsemi jugoslovanakimi podpornimi orga-nizacijami v Ameriki. Imovina znaša nad \$1.100.000,00, članstva nad 20.000. Nove družine se lahko ustanovijo v Združenih državah s 8. člani. Pristopnina prost. — Berite najboljše slovenski tednik "Novi Dnevi", glasilo JSKJ. Pišite po pojasnila na glavnega tajnika, Anton Zbašnik, Ely, Minn.

PO POSETU V ŠPANJI

Predstavniki Francije, ministr-ski predsednik in vnanji minister Herriot je posetil Madrid in ostal tri dni v prestolnici Španije. To je bil prvi uradni poset predsta-vitelja Francije, odkar se je Špa-nija preredila v republiko. Ker pa se je izvršilo Herriotovo poto-vanje v času, ko so se politična nasprotja v Evropi silno poostri-la in ko se že vsakemu količakj pomembnejšemu diplomatskemu dogodku pripisuje izreden pomen in se uvršča v kompleks političnih problemov s primerno, običajno pretirano interpretacijo, je raz-umljivo, da je tudi sedaj komen-tarjev obilo.

In zelo različnih komentarjev. Pokazati jim pravo vrednost, je seveda zelo težko, ob strani stoji-čemu naravnost nemogoče. Ali vendar ne morejo ugotoviti ne-katera dejstva, ki o njih in nji-hovi vrednosti prav gotovo ne mo-re biti dvoma.

Eno takih dejstev imamo že v tem, da so španski republikanci z velikim veseljem, da prav z nav-dušenjem pozdravili Herriota. Saj je zastopnik onih strank, o-nih političnih razpoloženj, ki so ravno sedanjemu režimu na Špan-skem najbližji. Španska republi-ka je še močno mlada in nastala je po dolgotrajnih in hudih no-tranjih borbah, v katerih so mno-gi republikanski progagatorji na-li zavetja na francoskih tleh, simpatij in morda celo zaščite in pomoči pa zlasti pri levo orien-tiranih francoskih politikih. Ob Herriotovem posetu so se tedaj v Madridu zares pozdravili prijate-lji in to je dalo slavnostnim dne-m še prav poseben, prirčen značaj, ki odseva iz vseh poročil.

V zvezi s tem momentom je tu-di preorientacija španske medna-rodnice politike. Za časa Prima de Rivero so simpatije uradnih in njim naklonjenih krogov veljale italijanskemu fašizmu. Dan za dnem so takrat prihajale vesti o špansko-italijanski središčenjski aliansi s prav določenim progra-mom in z ostjo zoper Francijo. S prevratom so padle tudi vse te kombinacije: prijateljstvo z Ita-lijo je temeljito izginilo. Prisrč-nost ob Herriotovem sprejemu se more v znatni meri smatrati kot reakcija v vnanji politiki.

To so splošne stvari. Herriot-ov poset bi imel smisel in bi bil pravičen že, če bi šlo samo za vnanjo manifestacijo tega razpo-loženja. Toda v dobi silne zapo-slenosti pri reševanju tako napi-tilih problemov v mednarodni in domači politiki bi Herriot komaj mogel samo iz teh nagibov v so-sednjo republiko. Gotovo ni šel v Madrid samo zato, da izroči Al-cali Zamori, predsedniku špan-ske republike, eno najvišjih odli-kovanj, ki jih ima Francija. Res je poleg tega še podpisal pogod-be, ki urejajo pravice delavcev-izseljencev, in ki gredo v prvi vr-sti v korist španskih zaposlenecv na francoskih tleh. Toda take re-či opravijo običajno strokovni predstavniki. Vzroki Herriotovega poto so bili zato brez dvoma političnega značaja.

Gotovo je Herriotu za to, da na-zunaj afirmira, kako Francija tu-di na zapadu ni osamljena. Tako afirmacija je potrebna pred do-mačinimi in vnanjimi nasprotniki sedanje francoske vlade, pa tudi pred njenimi prijatelji. Ali mno-

go več kot taka dokumentacija se iz zadeve skoraj da ne da do-biti. Francoski in tuji komentari-ji so dali te dni razumeti, da Špa-nija v nobenem primeru ne bo in-more biti za kakršnokoli dalj se-zajočo politiko: v evropske spo-re se ne mara vmešavati, kaj se-le, da bi se moglo računati z nje-no aktivno pomočjo v resnejših situacijah. Saj so že Herriotov poset izrabili v Madridu ekstre-misti na desni in levi za propa-gando zoper sedanjo vladno, češ, da hoče zavesti mlado republiko v avanture za evropske prepire.

BESEDA SLABOTNIM

Pred več leti je neki zdravnik-spe-ci-jalist sestavljal zdravilo-toniko, katero je v velikem uspehu rabil v njegovem poklicu. Pozneje se je predpis tega zdravila poslal tisočim ljudem po pošti, ki so se prepričali o čudovitem uspehu te tonike. Končno se je v tem predpis dal lekarjem v svojo razpisovalnico. To-nika, katero je tisočim vrnila prvotno ime, se imenuje NIGA-TONE.

Vas lekarnar prodaja to zdravilo z popolnim jamstvom: stane en dolar, do-voľ za en mesec. Kupite se danes in jutri boste že opazili učinek. (Adv.)

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1933

Kdor jo hoče imeti, naj nam piše.

Cena 20c
s poštino vred.

"Glas Naroda"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Seveda poznajo ta položaj prav dobro tudi v Franciji in si ne de-lajo iluzij glede španske pomoči v primeru resnega konflikta. Edi-na realna korist za Francijo bi bila, ako bi ji Španija omogočila transport kolonialnih čet iz Afri-ke na matična tla. Znan je načrt o direktni železnici, ki naj bi zve-zala Francijo po španskih tleh do Gibraltarja, in tudi predor skozi Gibraltarsko ozino je kaj aktua-len projekt. Vse to bi moglo imeti ogromen pomen za primer, da sovražne podmornice ogrožajo francoske transporte iz Afrike na Sredozemskem ali Atlantskem morju. Konvencija, ki bi uredila in zagotovila tak prehod čez Špa-njo, bi bila seveda za Francijo ve-likanskega pomena.

Ali se je Heriot v Madridu o tej stvari kaj pogajal ali celo sklepal, to bo ostalo vsaj za ne-kaj časa še državna tajnost. V vsakem primeru pa pomeni nje-gov poset močno dejstvo v fran-cosko-španskih odnosih in s tem tudi zabeleže vreden dogodek v evropski politiki.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Zdra-tenih državah.

BESEDA SLABOTNIM

Pred več leti je neki zdravnik-spe-ci-jalist sestavljal zdravilo-toniko, katero je v velikem uspehu rabil v njegovem poklicu. Pozneje se je predpis tega zdravila poslal tisočim ljudem po pošti, ki so se prepričali o čudovitem uspehu te tonike. Končno se je v tem predpis dal lekarjem v svojo razpisovalnico. To-nika, katero je tisočim vrnila prvotno ime, se imenuje NIGA-TONE.

Vas lekarnar prodaja to zdravilo z popolnim jamstvom: stane en dolar, do-voľ za en mesec. Kupite se danes in jutri boste že opazili učinek. (Adv.)

Peter Zgaga

ZENSKO IN MOŠKI.

V zadnjih letih je večkrat sli-šati trditev, da je med moškimi in žensko samo v spolu razlika, si-ecer da je pa ženska usposobljena za vsa dela, ki so jih doslej vršili izključno le moški.

Ženske so zdravnice, sodnice, raziskovalke, aviatikarke in sploh vse, na kar so si lastili edino le moški patent.

Tem trditvam nikakor ne bom ugovarjal, ker so v gotovih ozi-rih resnične, želim bi pa poudari-ti, da je med moškimi in žensko še vedno dosti razlike.

No, pojdi za žensko in opazuj jo, če se je odločila, da kupi nov klobuk. Za kaj takega se kaj hi-tro odloči, stokrat prej nego moški, in že v tem je velika razlika. Ženska stopi v trgovino, kjer so vse mogoče stvari naprodaj. Najprej se odpravi v oddelek, kjer prodajajo čevlje.

— No, kakšni čevlji bi vam bi-li pogodu? — jo vpraša uljuden prodajalec.

— Kakšni čevlji? — se začudi — saj nisem prišla čevljev kupi-vat, pač pa klobuk.

— Klobuke prodajajo v prvem nadstropju na desni strani.

In baš zato se ženska odpravi v drugo nadstropje na levo stran, kjer je spodnja obleka naprodaj. Vse prevrže in vse pregleda in si v skrajnem slučaju tudi kak mo-dere pomeji.

Ko ji hoče prodajalka modre zaviti, misleč, da ga bo kupila, ji povsem enostavno pove, da ni prišla po modre, pač pa po klo-buk. In tako obrede vsa trgovino od vrha do tal ter pride nazad-nje na svoj cilj — v prostor, kjer so klobuki naprodaj.

Najprej se razkrije, stopi k o-gledalu in si pol ure popravlja la-se. Ko misli, da je frizura v redu, hodi od police do police; enkrat, dvakrat, desetkrat, ogleda si vse klobuke in pravi slednjič: — Ti-stega bi rada pomejila.

Prodajalka ga ji da, in ona ga pomeja in pomeja.

— Ne maram črnega, — pravi — morda imate ravnno takega, sa-mo da je zelene barve.

Prodajalka odpre vse skatle, toda enakega klobuka zelene bar-ve ne najde. Zelenih klobukov je dovolj, toda vsak se po obliki ne-koliko razlikuje od črnega, ki ji samo zaradi barve ni všeč.

Nazadnje izbere zelen "klo-buk", ki ni po obliki podoben ne-kapi in ne klobuku ter pravi: — Škoda, da je zelen. Če bi bil črn, bi bil kot nalašč zame.

— Žal mi je — odvrne upehana prodajalka — take imamo samo zelene barve.

Kupovalka nekoliko pomišlja — pa kaj, nekoliko — dobrih de-set minut pomišlja in pravi: — O, well, vidim, da nimate zame-nič pripravnega. Toda čakajte, ti-sti rdečkast tamle bi se mi mogo-če podal.

Pomeja rdeči klobuk in godr-nja: — Seveda, bi bil, če bi bil črn ali zelen. — In tako koleba semintja pa ne ve, za kaj bi se o-dločila.

Na glavi ima klobuk, v vsaki roki enega, pred seboj na mizi pa najmanj petinštirideset klobukov.

Ko ji prodajalka pove, da velja ta tri dolarje, oni štiri, tisti tam štiri in pol, se zasmeje na peti re-koč: — Tudi če bi mi jih za-stonj dala, nobenega ne maram.

Nato gre in kupi v prtljaji za pet centov kos čokolade. Pred prodajalno odlomi kos čokolade, ga poje, se malo namrdne in nese ostanek nazaj ter pravi: — Tu-kaj imate vašo čokolado. Dajte mi nikelj nazaj. Nočem navadne čokolade, pač pa tako, ki ima man-deljue notri. Zdaj pa sploh ne ma-ram nobene čokolade. Hurry up! Nikelj sem, če ne, grem po polie-mana!

Vidite, dragi prijatelji in pri-jateljice, tako kupuje ženska klo-buk.

Moški pa stopi v trgovino in pra-vi: — Klobuk, številka sedem in pol. Kaj temnega. Za tri dolarje.

Prodajalec mu ga da. Moški vrže stari klobuk v kot, pokrije se z novim in pravi: — Ah right! — vrže na mizo tri dolarje in gre skozi vrata.

Tako kupujejo moški klobuke. Že vsaj jaz jih tako kupujem. Vsaka tri leta en klobuk.

In vidite, baš v tem je precej-šnja razlika med moškimi in žen-sko.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

V. POPLAWSKI:

OBSOJENEC

Deset let težke ječe!
V globini se je oglašalo nekaj živalskega. Nekaj se je pehalo v prehudem zaletu, da bi hušnilo z ožganih ustnic in zalutalo golo remico v ta labirint laži.
Svit sekunde.
In znova je blede, z globokimi brazgotinami prepreženi obraz o-kamenel. V mirni udanosti so se zasvetili razigrani plamenčki sivih zenic. Stisnile so se ustnice. Wilowski je bil "nedokazani morilec".

V celici med štirimi brezupnimi in pustimi stenami se je prepletal pestri trak filma človeškega življenja.

Herkulanum.
Mesto, kopajoče se v vesuvskem spermu. Majhno opuščenno pokopališče v pričakovanju vstajenja od mrtvih. Na črni, v lavi razjednih stopnicah vitka postava.

Rojakinja.
Star, izmajdljiv "eicerone" ju je vodil po ledenem hladu napolnrtvega gledališča. Videla sta samo jeziček palapajočee sveče. Toda bilo je jima dobro....

Poljubljalo ju je solnce na kosmatem vratu Monte Cappolo. Oh vznožju se je jima smehljaj nepolski zaliv. Srdito je puhel Vezuv.

Jekleni tiš ju je pogoltnil v zlatem naročju in ju izbljuval v sivi ni Varšave.

Seznanil se je z njenim možem. Iz ponosne patrijske maske so zrle peske ničevrednih zenic. Nad šest let je trajala vojna; furija z lobanjo, polno šovinističnih fraz, skrvijo, zgoljeno z elektraktom mržnje, z vse uničujočimi petami.

Šest let je gonila Wilowskega po svetu. Pikale so ga živčajoče kroglice, kri in blato sta mu brizgala v obraz. A nad vsem je plesala neusmiljeno migljajoča njena podobna.

Vendar se je vrnil.
In zopet so žarele in ugašale njene nepisane zenice. Zopet so žgali plameni polnih ustnic. Omamljalo je silno, mlado telo.

Znova se je začelo. Majhen, z zlatom in škrlatom obiti budoarček in dolga serpentina pripovedovanja.

Pet let je minilo od povratka in šele danes....

Težki čas. Vse po interesih. Kjer ničesar ne opravi patrijski obraz in razburljiv šelast bankoveev, tja se pošlje... žena, mlada, lepa žena. Je še "druga" in "druga" mora imeti vse....

Drugi dan.
Rezki zvok telefona in v zamolkem govoru velemeda edini, čudovito težki, strašni besedi:

— Ubila sem!!!
Na prsti vzorec preproge nerodno vrženi pajec. Prsti krčevito zaplenjeni v divan. Smesno skrčena noga. Bleda maska patrijske s fantastičnim curkom krvi. Izpod težke, mrtve veke pogleduje stekleno oko.

In potem.
Štiri umazane stene. Steklena pregraja.

— Da, gospod nadzornik, nisem govorim. Pred pol ure sem jaz, Vladimir Wilowski, z dvema streloma iz tegale revolverja ubil ravnatelja Zigmunda Holzbacha. Ne čudite se, gospod, da pripovedujem to tako mirno. Pred leti sem metal iz letala bombe in moril ljudi v nožicah, danes pa... samo enega.

Velika množica ljudi, razburjeni advokati, hladnokrvni mladeniči, državni tožilec, poročevalci.
Slavni sodni dvor.
Proces brez nejasnosti. Premisljen umor na podlagi osebnih računov. Skoro nobenih prič. "Ta-krat" razen žene tam ni bilo nikogar. Sedela je v budoarju, ona dva sta se pogovarjala v kabinetu, kar je zaslislala dva....

Tiho se lomi črna, vitka postava. — Vode!
V megli sinje luči se je pretrgal film.

Wilowski se je prebudil.
Nekje je ura odbila šest. Prebujalo se je veliko mesto. Ključar je prinesel zajtrk. Navdušeno je zasadi zob v štruce in jo željno trgal. Kar se je nekaj prišlo jekla.

Listek!
"Drevo ob 21:45 te odpeljejo z vlakom v kaznilnico v N. V osemnem oddelku te bo eskortiral policist. Ob 2:29 se ustavi vlak samo za hip v S. To je majhna postaja sedem kilometrov od mesteca. Čakala bom v avto takoj desno za postajo, na cesti. Čim se vlak ustavi, prižgem za hip obe luči, da se boš lahko orijentiral. Kot bi trenil z očesom bova čez mejo. Vlaklo, če me le malo ljubiš, pobegni. Lepo te prosim, pobegni. Pomni, da sem poljubljala tvoje oči, da bi gledale samo mene, tvoje ustnice, da bi poljubljale samo mene. Poljubljala sem tvoja prsa, da bi sečila samo mene, tvoje krasne roke, da bi božale samo mene. Vlaklo, to je vendar deset let! Deset let ločitve, to je strašno, to presega moje moči. Vlaklo, usmili se me in pobegni!"

Skočil je v avto in že se je motor tiho zagrizel v črnilo noči.
Ničesar ni videl. Čutil je samo oster vonj borovcev.

— Vlaklo, skupaj sva, slišiš?
Tu... tu....
Kar so zamigljale v temi v daljavi rdeče lučice in avtomobil se je kmalu ustavil. Pristopile so temne postave.

Pokaži jim dokumente....
Šepetala je mrzlično, stiskajoč mu v roko nekakšne papirje.

Lučica se je ustavila nad listinami, srepe oči so ogledovale potnika in pečate. — Je to vaša žena?

Wilowski je povesil glavo. Vedel je, da v tem pripovedovanju ni bilo fraz, niti pretiravanja. Toda v duši se je oglašal egoizem vojnega človeka. Kaj ga briga, če umira tam nekje jetična žena in če otroci nimajo kaj jesti? Mar so samo oni na svetu?

Jeza ga je obšla.
Čemu mu je ta bedak pravil vse to? Pa vendar ni pričakoval podkupnine? Saj mora vedeti, da jetnik ne sme imeti ničesar pri sebi. Ali hoče vzbuditi sočutje? Ta je pa dober! Tepeci naj sočustvujejo z njim. On bo pa čez nekaj ur že daleč, daleč, svobodno, z njo!

Ozrl se je na policista kot bi se bal, da bi ne uganil njegovih misli. Policist je spal.
Malo je zamigljalo, da Wilowski od radosti ni vzdihnil. Previdno se je sklonil nad roko spretega in pogledal na njegovo primitivno zapetno uro:

— Tri četrta na dve! Še štiriindvajset minut. Nepremišljeno je gledal na nerodno narisan številke.
— Še 43, 42, 41, 40....
Skročil se je. Zdelo se mu je, da postaja policist zaspan, da pripadajo bešeče zenice težkim, bledim vekam.
Samo še sedem minut, še šest, pet!
Naslonil se je na steno in si z dlanjo brisal potno čelo. Čez pet minut bom svobodno, bom z njo. Božala ga bodo njena usta, njeni prsti. Ves svet bo njun.
Kot bi trenil z očesom, so žvig-

POZIV NAROČNIKOM

Vse naročnike, ki se niso odzvali na poslano jim opominsko prosimo, da po možnosti takoj poravnajo naročnino. Komur to začasno ni mogoče, naj nam sporoči.

Vsem onim, ki se ne bodo odzvali, bomo primorani postaviti nadaljno pošiljanje lista.

Uprava "Glas Naroda"

nila mimo cvetlična korza v Cannes, živo zlato Sicilije.... palmovi gaji v Colombu....

Zdaj, zdaj.
Pobeg.
Vlak je začel škripajoče zmanjševati hitrost. Wilowski se je stisnil k steni. Na postajici je migljala železničarjeva luč.

— Povsod tema.
Kolesa so še bolj škripala, vlak se je ustavljal. Wilowski je čutil, kako para segreva okno.

Morda je pa ni tu? Kar je začelo na desni strani postajice za hip dvoje velikih žarečih oči.

— Tu je!
— Rahlo, rahlo je pritisnil na kljuko. Vrata so se odprla. Zadnjič se je ozrl na policista.

Spal je mirno, z ogorkom cigarete na ustnicah.
Če pobegne jetnik, te zapode iz službe, a postavijo pred sodišče, a tam umira v mračni in vlažni liknji žena, hirajo od lakote otroci. Kdo jim bo dal jesti.

Vsaka beseda se je valila liki granitna skala, zagrajujoč izhod. Znova so začele oči reflektorjev.

Skozi ozko spranjo pripravljen vrat se je začel hripav, zaspan klic: — Odhodi!

Policistu je zaigral na ustih ironičen smehljaj. V žepu skrita dlan je izpustila cev browninga.

ČE SE POROČI LEPTICA

V grški cerkvi v Parizu se je poročila te dni Alice Diplarakova, ki je bila leta 1930 izvoljena za evropsko kraljico lepote; zvela je znanega francoskega letalca Paula Louisa Weillerja. Poroka svetovno znane lepote je bila seveda celo za Pariz dogodek in zato ni čuda, da je privabila veliko množico radovednežev. Ljudje so tako navalili na cerkevna vrata, da je nastala nevarna guča in policija je morala napeti vse sile, da je napravila red. Med odličnimi svati so bili princesa, soproga Sixta Bourbonso-Panmskega, prince Nikolaj Grški, baron James Rothschild, Filip Berthelot iz zunanega ministrstva ter znana pisateljica Paul Morand in Paul Valery.

Točno ob določenem času je stopil v cerkev ženin z redom častne legije in mnogimi drugimi odlikovanji na prsih. V naslednjem hipu je 12 udarec na gong napovedalo prihod neveste. Na glavi je imela bel diadem in dolg pojočan, okrašen z biseri, je bil pritrjen na njeni beli satenasti obleki. Nevesti je sledilo 8 družic v rdečih oblekah, med njimi dve nevestini sestri. Trije duhovniki v zlatih oblačilih so stopili k oltarju in po cerkvi je zadonel koral. Družica, knežinja de Noailles, je zamenjala prstan, potem so pa posadili zlati kronici na ženino in nevestino glavo, a ženina sestra je kronici zamenjala. Ženin in nevesta sta napravila tri požirke iz srebrne čaše in šla trikrat okrog oltarja, dočim so jih družice obule s krizantemami.

Na koncu poročnega obreda, ko so svatje že zbirali okrog oltarja, da bi novoporočencema čestitali, se je pripetila zabavna prigoda. V cerkvi je bilo zelo vroče in ena izmed družic se je bala za lepo nevestino polt, ki bi jo utegnil pot pokvariti. Zato je brž priskočila k nevesti in ji napudral obraz.

Mnogič svatje so se seveda skrivaj mizali. Na poročno gostijo je bilo povabljenih nad tisoč gostov.

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

37

Vikomtesa je bila v zadregi.
— Ah! — je zajeceljala. — Kaj pa mislite s tem?

— Tole, draga Klotilda: da vam lahko brez strahu zaupava tajno, od katere je odvisna čast in življenje mnogih ljudi.

Vikomtesa de Bois - d'Ardon je vstala in odgovorila:
— Hvala, Gontrane, vaša sodba o meni je pravilna.

Toda Andre čigar namero je baron končno spoznal, je stopil k njemu:

Baron ga je prijel za roko in odgovoril:
— Dragi Andre, moja čast je v tem ravnotaku v nevarnosti, kakor vaša. Kaj mi ne zaupate?

Potem se je obrnil k vikomtesu de Bois - d'Ardon in pripomnil.

— Povejte nam vse do kraja. Potem pa povem jaz svoje mnenje.

— O, to, kar hočem se povedati, ni nič posebnega. Povedala mi je Modesta. Komaj ste odšli, je prišel monsieur de Clinchan.

— Clinchan!... ta stari čudak, grofov intimni prijatelj, je-li?

— Da, hudo sta se sprla.
— O, to je pa zanimivo.

— Čakajte... Ko je Clinchan odšel, sta se tudi grof in grofica hudo sprla. Kričala sta tako, da se je kar hiša tresla. In ko sta se najbolj prepirala, je prišla v spalnico Sabina. Modesta pravi, da je gospodična najbrže vse slišala.

Beseda za besedo je potrjevala baronovo domnevo.

— Vidite torej, Klotilda, da je vendar le nekaj bilo. In ko zveste vse, boste morali priznati, da je moje mnenje pravilno.

In kratko, — jedrnat je povedal vikomtesa, kako je bilo z Andreem, Sabino in njim.

Ko je končal svoje pripovedovanje, mu je vikomtesa segla v roko.

— Oprostite mi nezasužene očitke, dragi Gontrane. Zdaj vem, da za tem nekaj tiči.

— In sicer nekaj, kar bo našemu prijatelju Andreu nova ovira.

— O! Zakaj pa? — se je začudil slikar.

— Ne vem. To je samo moja slutnja; dokazov sicer nimam, vendar pa ne dvomim. Zapomnite si samo tole: na prošnjo mladega dražestnega dekleta sem se vam uklonil.... Toda nikomur drugemu bi se ne umaknil. Če gospodiča de Mussidan ni mogla postati moja žena, mora postati vaša!

— Da, je zamrmrala vikomtesa, — toda kako zvedeti, kaj se je zgodilo?

— Nič se ne bojte, draga Klotilda, bomo že zvedeli... Če boste nama pomagali...

Nj na svetu ženske, pa naj bo stara ali mlada, ki bi ne bila navdušena za ženitovanjsko posredovanje.

— Kar zanesite se name, pomagala vam bom, kolikor bom mogla — je dejala.

Imate že načrt?

Baron je moral odkimati, načrta še ni imel, ga je pa iskal.

— Ne bilo bi prav, če bi ne ravnali z gospodično de Mussidan iskreno. Obrnimo se kar naravnost na njo. Naš prijatelj ji napiše pismo s prošnjo, naj nam pojasni, kako in kaj, in če ji do jutri odleže kar je zelo verjetno, ji izročite pismo.

— Slabo sredstvo, — je ugovarjala vikomtesa.

— Mislite?

— O tem sem prepričana. Sicer pa, gospod Andre naju sliši, naj sodi sam.

Andre je res poslušal, kaj sta govorila. Vzpodbujen po teh besedah je pristopil in odgovoril:

— Milostiva ima prav. Sporočiti gospodični de Mussidan, da smo izdali tajno, ki je bolj njena nego naša, bi bilo neprevidezno.

Kar je obmolnila in zamolklo vzdiknila. Njen pogled se je namreč ustavil na uri, ki je pričala, da bo čez dvajset minut polnoči.

— Ah, bože moj! — je vzdiknila prestrašeno, — na avstrijsko poslaništvo moram, pa še nisem oblečena.

Ogrnila si je šal in zaklicala že na pragu. — Na svidenje jutri, Gontrane, ustavnim se pri vas med potjo v Boulonski gozd.

Modesta je že čakala Andreja na dobočem kraju. Bila je zelo preplašena. Sabina se še ni bila zavedla. Domači zdravnik menda ni preveč v skrbeh, vendar se pa hoče posvetovati z drugimi zdravniki.

To je povedala Modesta najprej. Toda na njegova nervozna vprašanja ni mogla odgovoriti. Trdila je, da je povedala že vikomtesu vse, kar je zvedela. Končno sta se domnile, da se sestaneta vsako popoldne in vsak večer na istem kraju.

Že dva dni je visela Sabina med življenjem in smrtjo. Andre je preživljal grozne trenutke. Hodil je od doma v rue Matignon in od tod k baronu de Breulhu, kjer je pogosto srečeval vikomteso de Bois d'Ardon. Slednjic tretjega dne popoldne je prišla Modesta na sestanek nekoliko veselejša.

Sabina se je bila sicer zbrnila iz omedlevice, toda mučila jo je strašna vročina.

Zvesta komornica in Andre sta bila tako zatopljeni v svoje gorje, da nista opazila, kako je prišel mimo sluga grofa de Mussidan, nesoč na pošto pismo naslovljeno B. Mascarotu.

— Čujte, Modesta, — je dejal Andre — ali je Sabina v nevarnosti, v veliki nevarnosti?

— Zdravnik je dejal, da taka kriza ne more dolgo trajati. Do večera bomo že vedeli, kako in kaj. Pridite zopet ob petih.

Andre je odhajal ves iz sebe. Prišel k baronu de Breulhu je imel glavo že vso v ognju. Misel, da Sabina morda že umira, mu je bila grozna. Bil je tako obupan, da se je začel baron bati, da bi si kaj ne storil. — Zato je sklenil spremiti ga na sestanek z Modesto.

Modesta je jima prihitela že naproti.

— Spi! — je vzdiknila, — zdravnik pravi, da je rešena!

Andre se je opotekel in baron de Breulh ga je moral prijeti, da ni padel. Posadil ga je na klop, ne da bi shutil, da jih nekdo skrivaj opazuje.

Dobrih dvajset korakov od klopi sta stala za drevsom dva moža in pazila na vsako Andrejevo kretanje. Mascarota je bilo spravilo iz ravnotežja lakonično Florestanovo pismo. Takoj je sedel v kočijo in se odpeljal v kavarno očeta Canona, kjer se je sestal s Florestanom, ki mu je povedal, kaj je slišal. In tako se je zgodilo, da je prišel pravčasno in zaslužil Andreja na sestanku.

— Oboževalec vaše gospodične je torej mladenič, ki sedi tamle na klopi? — je vprašal Florestana.

— Da.

— Na vsak način morava zvedeti, kdo je ta dečko, — je dejal Mascarot.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepših romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO PODPORNO DRUŠTVO za Greater New York in okolico, ink.

Prispevalci:
FRANK HOTKO
607 E. 73rd St.
New York City
Podpisovalci:
MICHAEL UREK
1715 Gates Avenue,
Brooklyn, N. Y.
Tajnik in arhivar:
JOSEPH POGACNIK
639 Liberty Avenue,
Williston Park, L. I.
Službeniki:
PETER RODE
72-23 57 Place,
Glendale, L. I.
Zastopnik:
RADO VAVPOTIČ
22-15 — 25th St.,
Astoria, L. I.
Mednarodni odbor:
FRANK TUPSHA
601 Morris Avenue,
New York Center, L. I.
ANTON OYETKOVICH
353 Santa Ave
Brooklyn, N. Y.
FRED VELEPEC
72-25 — 67 Place,
Glendale, L. I.

Kdor žameč rojakov ali rojakinj se ni član tega društva naj vpraša svojega prijatelja ali prijateljico ali pa enega izmed odborikov za najlažna pojasnila. V neopreči se žele posna kaj pomeni biti član dobrega društva.

To društvo je sicer najmlajše, toda najmočnejše bodisi v premoženju ali članstvu. Društvo je v tem kratkem času svojega obstanka izplačalo že skoro 14 tisoč bolniške in nad šest tisoč umrle pomoči ter ima v blaginji skoro \$17.000.00.

Društvo zbiruje vsako četrti sobota v svojih društvenih prostorih v American Slovenian Auditorium, 263 Irving Ave., Brooklyn, N. Y.

PAIN EXPELLER

Ceneno zdravilo je rešilo soproga dolo

"Moj mož je strašno trpel vled oteklin in bolečin na nogi. Delal ni mogel. Zdravniki so mu svetovali, naj gre v bolnišnico na operacijo. Odločil sem se, da poskusim Anchor Pain-Expeller, in ko sem trikrat dnevno namazala otekline, so kmalu izginile, na kar se je moj soprog zameglil vrnil na delo. Pain-Expeller ga je odpravil."

A. S.
Manchester, Conn.

VSAKDANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

63

(Nadaljevanje.)

V svoji koketni obleki je Berta zelo vidno stala tik vhoda v posredovalnico. Kot vado so ji odkazali ta prostor. Sramovala se je in se je grizla v ustnice. Ali ni bila ponižana, ker je tukaj stala? S kakšnim zaničevanjem je prej pogledovala dekleta, ki so na tej posredovalnici iskale službe. Ni bila na posebno dobrem glasu.

Pa kmalu dvigne trepalnice, kajti opazila je, da ljudem ugaja. Niti ena dama ni šla mimo, da je ne bi pogledala. Vsi so jo pogledovali.

Uradnica jo je vedno klicala, da jo je predstavljala. — Želite dobiti popolno služkinjo — gospa, samo pogledite jo! Kot nalašč za vas. Čista, snažna, gibčna, prava služkinja za visoko gospodo. Gospodična, govorite vendar z damo. Osemdelet dinarjev.

Posebno gospodje so se zanimali za njo; toda, kadar so pogledali njeno izpričevalo, se je vsako obrnil.

Nek debel gospod v povrniku in z mastnim klobukom se ustavi pred njo. Ko pogleda njeno izpričevalo, se ji prijazno nasmeje in reče:

— Išcem dekle za vsako delo. — stopi tik poleg nje in jo gleda z večimi, oteklimi očmi. — Dela ni mnogo. Veste, kuhati vam ne bo treba. Za to imam drugo. Stanujemo zgoraj, jemo pa spodaj. Pošiljal vam bom jed gori, ali še boljše vi sami pridelate ponjo. Pri tak priložnosti si morete spodaj kar ogledati.

Ravnatelj pisarne, ki je debelega gospoda poznal, se vmeša v pogovor.

— Ta služba je ravno za vas, gospodična. Gospod Lampret ima zelo dobro podjetje. Gre dobro, kaj? — Smeje potrepil debelega gospoda po plečih. — Gospod Lampret ima veliko restavracijo, tukaj v bližini. Ženska postrežba. Zelo obiskovana okolica. Lampret, kaj ne, osemdelet dinarjev boste dali gospodični?

Oba se naglo spogledata. Lampret prikima. — Bom plačal. — Nato pa njegove izvežbane oči še enkrat ošvignejo lepo Bertino postavo.

Berta ne reče besede. Ženska postrežba — ali je slišala prav? Čelo se ji gubanči; postane rdeča in zopet prebledi. Toda osemdelet dinarjev! Že odpre usta, pa ji zopet zatisne. Neodločna si griže ustnice.

— No, — sili Lampret, — kaj je? Povejte! Trpljenja ne bo nobenega. Skoro vedno boste sami zgoraj. Moja žena vedno sedi v bufetu. In ako vam bo kdaj zgoraj predolgočasno, pa pridete doli. Kaj? — Zopet se prijazno smeje in stopi bližje. — Mogoče vam bo ugajalo spodaj; tudi tam je vedno dovolj zabave. Pri nas vas še čaka sreča.

Berta ga pogleda; vedno širše se ji odpirajo oči. Nič več ne vidi debelega obraza — dalje, vedno dalje gre njen pogled. Pred očmi se ji pokaže zapeljiva slika: malo dela, mnogo zabave. Nosnice se ji napno, rdečica ji zalije obraz, poželjivo liže jezik ustnice — malo dela, mnogo zabave — toda — nehoti stopi korak nazaj; stresa se po celem životu. Njen pogled oživi in se zaničljivo upre v debelega gospoda.

— Ne, — pravi Berta brez vsakega spoštovanja v glasu. — Restavracija — ženska postrežba — morate že katero drugo vprašati. Hvala!

Berta se obrne; vsaka beseda bi bila zastoj in Lampret je moral oditi.

Berta ostane sama; temnega obraza stoji, trudna in zdelana in se ne zmenja za poglede mimo hodečih.

Soba ni bila prezračena; dim cigar se je mešal s parfumom in Berta se zdi kot bi se soba vrtela z njo. Prime se za glavo. Njene oči ne vidijo drugega, kot gosto meglo, skozi katero komaj vidi plamen plinove svetilke.

Bilo je vroče, soba polna in vedno prihajajo ljudje. Dekleta še vedno stoje v vrsti ob stenah ter se trudne opirajo na zid.

Berta že hoče oditi, tedaj pa jo nekdo potegne za rokav.

— Ali ste res vi? — pravi blede, suho dekle, ki gre poleg Berte skozi vrata. — Greste tudi vi? Danes ni nič posebnih ljudi. Ali me ne poznate več? Ali se še spominjate pri Režekovih v kleti? In ono nedeljo v zoologičnem vrtu, ko je nek velik gospod s črnimi brkami vedno plesal z vami.

Tedaj se Berta spomni. To je bila vendar Mana, ki je služila pri dr. Erjavcu. Skoro je ne bi bila več spoznala, kajti oči in lica so ji bila udrti. Tudi zobe je že izgubila. Tudi obleka ni kazala več one elegantnosti, ki je nekdanja zbujała nevošljivost po celi Gubčevi ulici.

Mana je razumela Bertin začuden obraz.

— Imela sem veliko smolo, — pravi hripavo in pokašlja. — Tudi bolna sem bila dolgo. In kako gre vam? No, menda tudi ne posebno. Drugače se ne bi tukaj srečale.

Berta je užaljena v svoji ošabnosti.

— Izvrstno! Zelo dobro! Za sedaj še nekaj časa ne grem služiti. Zdaj sem na obisku pri svoji sestrični, ki je jako dobro poročena in me sploh ne pusti iti od sebe. Prišla sem samo za neko svojo prijateljico, pravzaprav iz radovednosti, ker sem hotela videti, kako je tukaj. Zdaj pa vidim, da tukaj ni za mene.

Mana se nevrjetno smeje.

— Torej tako dobro? Kaj mi ne poveste! Potem pa vam gre dobro. — Svojo suho roko potisne pod Bertino.

Tako se potiskata med moškimi, ki sta stali pred vrati posredovalnice. Vsi so gledali lepi Bertin obraz; tedaj pa — Bertina roka se stresa v Manini — še vedno je stal tam debeli gospod.

Njegove obilne ustnice se ji prijazno smehljajo; spoznal jo je. Naglo steče preko ulice.

— No, kaj pa je? Zakaj tako hitite? — pravi Mana in se je še bolj oprime. — Meni pohaja sapa.

Berta se boječe ozre. Nikdo jima ne sledi. In nato gre počasi neje.

Mana neprenehoma govori.

— Kako me veseli, da vas zopet vidim, Berta. Takrat so bili res lepi časi. Ali še veste, ona Avgusta s svojo poštenostjo? Ta svetniška babnica! Pomislite; napravila si je denar. Sodnikovi v Lovski ulici so jo spodili, pa dobi službo pri nekem starem bankirju in s svojo poštenostjo ga je poštna obrila. Zdaj pa pomislite: ž njo se bo poročil!

Mana misli, da se bo Berta na ves glas smejala, toda Berta molči.

— Kaj pravite na to? Ko sem prvič to slišala, sem mislila iti k staremu in mu povedati ter razkriti to poštno Avgusto. Pa sem si mislila: kaj več, če je ne boš morebiti kdaj rabila, zato je boljše, da molčiš. Toda, ali ni to krivica? Tako smo poštni, pa smo vedno revne dekletke, vedno nas preganjajo sem in tja, druge pa se valjajo v volni.

(Dalje prihodnjik.)

"Narava v Surovosti je redkokdaj MILA"

VOJNI PLES

"Narava v Surovosti" — kot jo je nadikal N. C. Wyeth — nar. dahnjen od kri zastavljenih krikov vojno-blaznih dejakov, kojih barbarska kredočnost je držala prvotne ameriške priseljence v neprestanem strahu. "Narava v Surovosti je Redkokdaj Mila" — in surov tobak nima mesta v cigaretah.

V Luckies ni surovega tobaka —zato so tako mile

Mi kupujemo najboljši in naj-finejši tobak na celem svetu — toda s tem še ni povedano, zakaj ljudje vsepovsod smatrajo Lucky Strike za najmilejšo cigareto. Dejstvo je, da nikdar ne pregledamo resnice, da je "Narava v Surovosti Redkokdaj Mila" — zato je temu finemu tobaku po primernem sta-

ranju in miljenju dana dobrota onega Lucky Strike čistilnega procesa, ki je opisan z besedami — "It's toasted". Zato pravijo ljudje v vsakem mestu, trgu in vasi, da so Luckies tako mile cigarete.

"It's toasted"
Ta zavojček milih Luckies

Iz Jugoslavije.

Slepar verskih ustanov.

V Sarajevu je zbudila veliko senzacijo vest o izsleditvi nekega pustoloveca, ki mu je ime Radoslav Čolnik in je deloma iz Ljubljane. Nastopal je v Banjaluki najprej kot trapist, nato pa je prestopil v muslimansko vero in se imenoval Zaliha Čolnika. Kot tak in po osebi impozanten mož je sogledoval tudi pri proslavi 400-letnice Gazi Husred bega v Sarajevu. Nato se je odpravil k ravnatelju vakuške direkcije Arnaudoviču, ki ga je kot muslimana namestil v konviktu muslimanske mladine. To službo je opravljal nekaj dni. Danes je z deo odšel na sprehod v Koševu pri Sarajevu, kjer so se otroci igrali. Nenadoma je stopil k njemu neki človek in pričel kricati: — Tu si ti, slepar! — Čolnik se je prestrašil in zbežal, njegov napadalec pa se je zgledal v konviktu in izpovedal, da ga je, kakor tudi nekatere druge njegove znanee, Čolnik osleparil. Čolnik je bil v Sarajevu že pred leti obsojen na 14 mesecev ječe zaradi prevare. Specializiral se je v goljufanju verskih organizacij. Leta 1930 je bil v srbski pravoslavni bogoslovnici v Sarajevu, kjer je osleparil nekega gojenca in enega učitelja. Nato je pobegnil v Zagreb, kjer je nastopil kot baptist in si ga baptisti celo gostoljubno sprejeli. Oblasti ga sedaj zopet zasledujejo.

Ljubavna tragedija Slovenke v Karlovcu.

8. novembra je prišel iz Zagreba v Karlovač 28-letni pleskarški pomočnik Viktor Aleksič, ki se je zaljubil v 23-letno Slovenko Anko Slančeva iz metliške okolice. Slančeva je bila v zadnjem času v Karlovcu in ko jo je na-

šel, je zahteval od nje, naj se z njim poroči. Ker na to ni hotela pristati, jo je prijel za glavo ter naperil proti njej revolver. V zadnjem hipu se mu je iztrgala iz rok. Med tem pa je on že oddal proti njej dva strela, od katerih jo je eden zadel v prsa, ji prebil pljuča tako, da je krogla izstopila na hrbtu. Hudo ranjeno dekle so prepeljali v bolnišnico. Ni verjetno, da bi ji mogli rešiti življenje. Aleksič sam je po zločinu napel revolver še proti sebi ter se ustrelil naravnost v sree. Bil je takoj mrtev.

Tobak vtihotapljen v vinskem gradu.

Podobno kakor se je do nedavna vtihotapljal saharia v sodih z dvojnimi dnom se je že dalje časa prevažal v Zagreb tudi fini hercegovski tobak. Policijski in finančni organi so opazili, da je, kakor tudi nekatere druge njegove znanee, Čolnik osleparil. Čolnik je bil v Sarajevu že pred leti obsojen na 14 mesecev ječe zaradi prevare. Specializiral se je v goljufanju verskih organizacij. Leta 1930 je bil v srbski pravoslavni bogoslovnici v Sarajevu, kjer je osleparil nekega gojenca in enega učitelja. Nato je pobegnil v Zagreb, kjer je nastopil kot baptist in si ga baptisti celo gostoljubno sprejeli. Oblasti ga sedaj zopet zasledujejo.

Izgubil je življenje zaradi neprevidnosti.

V selu Mostovi pri Hrvatski Kostajnici je te dni Ivan Rožman svojo neprevidnost plačal z življenjem. V razgovoru s svojim sedemdesetletnim naslonil na cev pu-

ške, ki je bila nabita. Puška se je sprožila in krogla je Rožmana zadela v trebuh. Zapuša ženo in dvoje otrok.

Smrt nekdanjega zaščitnika Slovanov.

Na beograjski kliniki profesorja dr. Ignjatovskega je umrl bivši ruski konzul v Skoplju Viktor Maškov, star 72 let. Pokojni Maškov je bil velik dobrotnik in zaščitnik Slovanov na Balkanu. V mlajših letih je bil častnik ruske carske vojske in se je udeležil vseh ruskih ekspedicijskih na Balkanu. Ko je izstopil iz vojske, je bil zaradi svojega temeljitega poznavanja balkanskih in orientalskih razmer prideljen zunanjemu ministru. Kmalu je postal tajnik konzulata v Bagdadu, potem pa je bil premeščen kot podkonzul v Prizren in v Skoplje.

V Skoplju je postal leta 1903 vodja ruskega konzulata. V dobi svojega službovanja v Skoplju je mnogo koristil jugoslovanskemu življu pod turškim jarmom. Bil je njegov požrtvovalni prijatelj in je mnogo uplival tudi na rusko zunanjo politiko v korist balkanskih Slovanov. Iz Skoplja je bil spet premeščen v Bagdad, kjer pa je zapustil državno službo in se posvetil žurnalistiki. Do začetka svetovne vojne je deloval v Carigradu kot dopisnik največje ruskega lista "Novo Vreme".

Veliko tihotapstvo špirta iz Jugoslavije v Švico.

"Neue Zürcher Zeitung" poroča o tihotapljenju špirta iz Jugoslavije v Švico. Dva vagona s cisternami sta bila določena v ta namen in sta od začetka leta 1932 dva in dvajsetkrat prevozila progo med Jugoslavijo in Švico. 658 tisoč litrov čistega špirta je bilo na ta način uvoženega v Švico brez carine in švicarske državne blagajna je oškodovana s to manipulacijo za dva milijona švicarskih frankov. Krivci bi morali

plačati osem milijonov frankov globe. Deset vagonov špirta je prišlo v Ženevo, dva v Neuenberg, deset pa v Solothurn. Po vseh teh krajih se vrši preiskava. Tihotapljenje se je vršilo po ženevski prevoznici tvrdki Messmer d. d. Tvrdila izjavlja, da o tem ni ničesar vedela, dokler ni pobegnil njen prokurist Roth Jos. in enako francoski poslovodja mehanik Gougain. Tvrdila dalje izjavlja, da je kontrola blaga, ki prihaja v njenih vagonih, nemogoča, ker ima okrog 500 vagonov s cisternami po evropskih progah, ki prevozi 7000-krat na leto švicarsko mejo. Pošiljke, ki so prihajale v Ženevo, je prevzemala tvrdila na račun ženevske veletrgovine z vinom "Weinimport A. G.", samo da v cisternah ni bilo vino, ampak čisti špirit. Lastnik te vinske veletrgovine Teodor Baumgartner iz Berna je izginil brez sledu.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
Na Hitrem Ekspresnem Parniku
PARIS
9. DECEMBRA
20. Januaria

CHAMPLAIN

26. Novembra — 21. Decembra
LAFAYETTE

5. Januaria — 28. Januaria
NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenice agente

French Line
19 STATE STREET, NEW YORK

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILJE ZA PO-TOVANJE

24. novembra:	Gen von Steuben v Bremen
25. novembra:	Berengaria v Cherbourg
26. novembra:	Champlain v Havre Augustus v Genoa Majestic v Cherbourg
29. novembra:	Bremen v Bremen
30. novembra:	New York v Cherbourg Manhattan v Havre Statendam v Boulogne sur Mer
1. decembra:	Stuttgart v Bremen
2. decembra:	Olympic v Cherbourg
3. decembra:	Rex v Genoa
5. decembra:	Saturnia v Trst
7. decembra:	Europa v Bremen Pres. Roosevelt v Havre
8. decembra:	Berlin v Bremen
9. decembra:	PARIS (BOŽIČNI IZLET) Havre Albert Ballin v Cherbourg Majestic v Cherbourg
10. decembra:	Roma v Genoa
13. decembra:	Hamburg v Cherbourg
14. decembra:	Majestic v Cherbourg Berengaria v Cherbourg Conte di Savoia v Genoa
5. decembra:	Bremen Leviathan v Cherbourg la Bremen
11. decembra:	Champlain v Havre Pres. Harding v Havre Deutschland v Cherbourg
2. decembra:	Dresden v Bremen
23. decembra:	Olympic v Cherbourg
27. decembra:	Europa v Bremen
28. decembra:	New York v Cherbourg Manhattan v Havre
10. decembra:	Olympic v Cherbourg
4. januarja:	Majestic v Cherbourg Albert Ballin v Cherbourg
5. januarja:	Bremen v Bremen
6. januarja:	Rex v Genoa
7. januarja:	Lafayette v Havre
11. januarja:	Leviathan v Cherbourg Aquitania v Cherbourg Hamburg v Cherbourg
14. januarja:	Champlain v Havre Europa v Bremen Conte di Savoia v Genoa
18. januarja:	Pres. Harding v Havre Deutschland, Cherbourg
21. januarja:	Olympic v Cherbourg
21. januarja:	Bremen v Bremen Saturnia v Trst Paris v Havre Vedam v Boulogne sur Mer
25. januarja:	Manhattan v Havre New York v Cherbourg
25. januarja:	Manhattan, Havre New York v Cherbourg
26. januarja:	Berengaria v Cherbourg
28. januarja:	Lafayette v Havre
31. januarja:	Europa v Bremen

"ITALIA" — "COSULICH"

1 State Street, New York

DIREKTA SLUŽBA V

TRST in DUBROVNIK

Od New Yorka do Trsta v 11 DNEH

RAZKOŠNE IN OGROMNE LADJE

PRIHODNJA ODPLUTA

26. NOV. ... AUGUSTUS

3. DEC. ... REX

6. DEC. ... SATURNIA

10. DEC. ... ROMA

14. DEC. Conte di SAVOIA

22. DEC. ... VULCANIA

ZNIŽANE CENE

TJA TER TJA IN NAZAJ

Najini Prostorci — Izborna Kuhinja

Vprašajte lokalnega agenta ali družbo.

